

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası
Takipçilerinin “Fikhî” Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Soru-Cevap

Rasul Aleyhissalatu ve’s Selam Neden Kureyş’ten Nusret Talebinde Bulunmadı?

Râid el-Heraş Ebu Muaz’a

Soru:

Soruyu açıklığa kavuşturmak için: Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in Kureyş’ten nusret talebinde bulunmaması, aslen buna ehil olmamalarından dolayı mı yoksa sadece onların -ki bununla Mekke’nin ileri gelenlerini kastediyorum- İslam’ı reddetmelerinden dolayı mıdır? Şayet bu şekildeyse Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, Medine’deki (Yesrib) liderler ve ileri gelenler İslam’a girmemelerine ve nusret vermemelerine rağmen Medine ehlinde nusret talebinde bulunmadı mı? Açıklamanızı rica ediyorum? Allah sizi mübarek kılsın ve sizi tüm hayırla mükafatlandırсын.

Cevap:

Mekke’de Kureyş’ten nusret talebinde bulunulmamasına gelince; mesele aşağıdaki şekildedir:

[Resul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, cahiliyeyi değiştirmeye muktedir olan güç ehlini İslam’a davet ediyordu; yani onları öncelikle İslam’a davet ediyor... Şayet İslam’a girip icabet ederlerse, bunun ardından onlardan nusret talebinde bulunuyordu... Değişime muktedir olan Mekke’deki Kureyş’in başları İslam’ı kabul etmediler... Bundan dolayı Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, onlardan nusret talebinde bulunmadı, aksine Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem Mekke’de İslam’a davet etmekle yetindi ve onların içlerindeki kuvvet ehli İslam’a icabet etmedikleri için onlardan nusret talebinde bulunmadı... Size aşağıda siretten, bunun nasıl olduğundan bahsedeceğim:

Birincisi: İbn Hişam’ın siretinden:

1- [(...Ona en çok muhalefet eden ve dinine düşman olan kendi kavmiydi; ancak ona iman eden mustazaf olanlardan birkaç kişiydi. Bu yüzden Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, kendisini “hac” mevsimlerinde arz ediyordu. Davet Arap kabilelerine olduğunda, **onları Allah’a davet ediyor, onlara kendisinin gönderilmiş bir peygamber olduğunu haber veriyor, Allah (onlar için), onu ne ile gönderdiğini açıklayıncaya kadar kendisini tasdik etmelerini ve korumalarını istiyordu...**

İbn İshak şöyle dedi: Hüseyin İbn Abdullah İbn Ubeydullah İbn Abbas, Rabia İbn Abbad’ın babamla konuştuğunu işittim dediğini rivayet etti; ben Mina’da babamla birlikte küçük bir çocuktum ve Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem Arap kabilelerinin evlerine gidiyor ve şöyle diyordu; ey filan oğulları ben Allah’ın size gönderdiği elçisiyim, O size Allah’a ibadet etmenizi ve O’na hiçbir şeyi ortak koşmamanızı emrediyor.

O’nun dışında bu eş koştuklarınıza ibadet etmeyi terk etmenizi, **bana iman etmenizi, beni tasdik etmenizi ve Allah’ın beni ne ile gönderdiğini size açıklayıncaya kadar beni korumanızı emrediyor...**)

2- İbn İshak şöyle dedi: Bana Zühri şöyle rivayet etti; O, Beni Amir İbn Sa’sa’ya geldi ve onları Allah Azze ve Celle’ye davet etti. Onlara kendini arz etti ve onların içinden -Beyhara İbn Firas denilen bir adam, İbn Hişam’ın: Firas İbn Abdullah İbn Seleme (el-Hayr) İbn Kuşeyr İbn Ka’b İbn Rabia İbn Amir İbn Sa’sa olduğunu söylediği adam- ona şöyle dedi: Vallahi bu

genci Kureyş'ten alırsam, onunla Arapları yer bitirirdim. Sonra şöyle dedi: Şayet senin emrin üzere sana biat etsek, sonra Allah seni, sana karşı çıkanlara karşı üstün kılar, senden sonra emir bizim olacak mı? Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle dedi: "الأمر لله يضعه حيث يشاء" "Bu mesele Allah'a aittir. Onu dilediği yere verir." Bunun üzerine Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e şöyle dedi: Senin dışındaki Araplar için boyunlarımızı feda edeceğiz. Sonra Allah sana yardım edip üstün kılınca emir başkasının olacak öyle mi? Senin getirdiğin şeye ihtiyacımız yoktur.

3- İbn İshak şöyle dedi: İnsanlar hac mevsimlerinde toplandıkça Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, kabilelerin yanına gelerek onları Allah'a ve İslam'a davet ediyor, kendi nefsinin ve Allah katından getirmiş olduğu hidayet ile rahmeti onlara arz ediyordu. **Araplardan isim ve şeref sahibi bir kimsenin Mekke'ye geldiğini duyunca, mutlaka yanına gider, onu Allah'a davet eder ve dini, ona arz ederdi.)**

Gördüğünüz gibi Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem güç sahibini önce İslam'a davet ediyor, şayet icabet ederse de ondan nusret talep ediyordu.]

İkincisi: İbn Kesir'in siretinden:

1- [...Ebu Bekir şöyle dedi: Sonra sakin ve vakarlı bir şekilde oraya ulaştık. Nitekim onların ileri gelen büyükleri ve heyetleri gelince Ebu Bekir öne çıktı ve selam verdi. Ali şöyle dedi: Ebu Bekir bütün hayırlarda önde idi. Ebu Bekir onlara şöyle dedi: Kimdir bu kavim? Onlar da: "Şeyban İbn Salebe" dediler. Bunun üzerine Ebu Bekir, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e yönelerek şöyle dedi: "Anam babam sana feda olsun! Bunlar, kavimleri arasında ulu kişilerdir." Başka bir rivayette şöyle geçmektedir: Kavimlerinin içinde bunların arkasında mazereti olan biri yoktur. Kavimlerinin içinde güçlü olanlar bunlardır ve insanların en güçlü olanları bunlardır. Bu kabile arasında Mefruk İbn Amr, Hani İbn Kabisa, Maska İbn Harise ve Numan İbn Şerik de vardı... Kabilenin içinden Ebu Bekir'e en yakın olan Mefruk İbn Amr idi, Mefruk İbn Amr açıklaması ve lisanıyla onlara üstün gelmişti ve onun göğsünün üzerine düşmüş iki saç örgüsü bulunuyordu. Ayrıca meclis olarak kavme en yakın olan da Ebu Bekir'in meclisiydi. **Ebu Bekir ona (Mefruk'a) dedi ki: Sizin sayınız nasıldır? O da (Ebu Bekir'e) dedi ki: Adamlarımız 1000'den fazladır ve 1000 adam da azlığından dolayı yenilecek bir miktar değildir. Bunun üzerine ona (Mefruk'a) şöyle dedi: Birisi size sığınır, onu himaye etmeniz nasıldır? (Mefruk) şöyle dedi: Gücümüzle onu korumaya çalışmaktır. Bununla beraber her kabilenin kendine göre bir şansı vardır. Bunun üzerine Ebu Bekir dedi ki: Sizinle düşmanınız arasındaki savaş nasıldır? Mefruk dedi ki: Biz, en çok düşmanlarımızla karşılaşırken öfkeleniriz ve en çok öfkelenirken düşmanla karşılaşırız. Biz öyle kimseleriz ki, iyi atları, evlattan daha çok severiz. Sütü bol develerden daha çok silaha önem veririz. Bununla beraber yardım Allah'tandır. Bazen düşmanlarımıza karşı bizi, bazen de bize karşı düşmanlarımızı üstün kılar. ...**

Belki de sen Kureyş'in kardeşisin? Ebu Bekir şöyle dedi: Eğer size Allah'ın Rasulü hakkında bir haber ulaşmışsa işte o buradadır. Mefruk dedi ki: Böyle anıldığı bize ulaştı. Sonra Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e döndü ve [şöyle dedi: Ey Kureyşli kardeş beni neye davet ediyorsun? Bunun üzerine Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem öne çıktı, oturdu, Ebu Bekir elbisesiyle onu gölgelemek için ayağa kalktı ve Sallallahu Aleyhi ve Sellem de şöyle dedi: أَدْعُوكُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنْ تَتَّصِرُوا بِي حَتَّى أُؤَدِّيَ عَنِ اللَّهِ الَّذِي أَمَرَنِي بِهِ، فَإِنْ قَرِيشًا قَدْ تَظَاهَرَتْ عَلَيَّ أَمْرَ اللَّهِ، وَكَذَبَتْ رَسُولَهُ، وَاسْتَعْنَتْ بِالْبَاطِلِ عَنِ الْحَقِّ، وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ "Allah'tan başka ilah olmadığına O'nun ortaksız olduğuna benim de Allah'ın Rasulü olduğuma şahadet etmeye ve Rabbimin emirlerini yerine getirinceye kadar beni himaye etmeye, bana yardımcı olmaya sizi davet ediyorum. Çünkü Kureyşliler Allah'ın emrine karşı geldiler. Rasulü'nü yalanladılar. Hakkı bırakıp da batıl ile yetindiler. Ama Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayan ve her hususta övülendir." Mefruk ona şöyle dedi: Ey Kureyşli kardeş yine beni neye davet ediyorsun? Bunun üzerine Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, **"De ki: Gelin Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, ana-babaya iyilik edin."** [En'am 151] ayetinden, **"İşte sakınmanız için Allah size bunları emretti."** [En'am 153] ayetine kadar okudu. Mefruk ona şöyle dedi: Ey

Kureyşli kardeş yine beni neye davet ediyorsun? Allah'a yemin olsun bu dünya ehlinin bir sözü değildir. Eğer onların sözlerinden olsaydı mutlaka onu öğrenirdik. Bunun üzerine Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şu ayeti okudu: إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ **Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlarla yardım etmeyi emreder; hayasızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor.**” [Nahl 90]]

Mefruk ona dedi ki: Vallahi ey Kureyşli kardeş! Sen yüce bir ahlaka ve güzel amellere davet ettin. Seni yalanlayan ve sana karşı çıkan kavim iftira atmış.

Sanki o Hani İbn Kabisa'nın da konuşmaya katılmasını istiyor gibiydi ve şöyle dedi: İşte bu Hani İbn Kabisa'dır. Kendisi bizim şeyhimiz ve dinimizin sahibidir. Hani ona şöyle dedi: Ey Kureyşli kardeş senin konuşmanı dinledim ve sözlerine inandım. Görüyorum ki dinimizi ve tabilerimizi bırakıp bizimle oturduğun mecliste başı ve sonu belli olmayan senin dinin için geldik, senin işin noktasında düşünmedik ve davet ettiğin şeyin sonucuna, görüşteki yanlışlığa, akıl noktasındaki tutarsızlığa ve sonuçtaki düşünce kıtlığına bakmadık ancak aceleyle birlikte yanlışlık olur, zira bizim arkamızda, kendileriyle anlaşma yapmaktan hoşlanmadığımız bir kavim var. Ancak o geri dönüyor biz de geri dönüyorduk, o bakıyor biz de bakıyorduk. Sanki o, Masna İbn Harise'nin de konuşmaya katılmasını istiyor gibiydi ve şöyle dedi: İşte bu, Masna İbn Harise'dir. Kendisi bizim şeyhimiz ve savaş ehlimizdir. Masna şöyle dedi: Konuşmanı dinledim. Çok güzel konuştun ey Kureyşli kardeş. Konuştuğun şeyler beni etkiledi. Cevap, Hani İbn Kabisa'nın cevabıdır. Dinimizi ve tabilerimizi bırakıp bizimle oturduğun meclis için sana geldik. Ancak bizler, biri Yemame, diğeri Semave olan iki yer arasında konuşlandık. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, ona şöyle dedi: ما هاتان الضرتان **“Bu iki yer arası da neresidir?”** O da şöyle dedi: Birisi Arapların suları arasındaki bir yer (İran sınırına yakın bir yer). Diğeri ise Kisra nehirleridir. Biz buraya, Kisra'ya verdiğimiz bir söze sadık kalmak koşuluyla yerleştik. Burada huzursuzluk ve kargaşalık çıkarmayacağız. Senin bizi davet ettiğin şeyden hükümdarlar hoşlanmazlar. Arap ülkesinden olanlara gelince; sahibinin günahı bağışlanır, özrü kabul edilir. Fars ülkesinden olanlara gelince; sahibinin günahı bağışlanmaz, özrü de kabul edilmez.

Eğer Araplara karşı seni korumamızı ve himayemiz altına almamızı istiyorsan, biz bunu yaparız.

Bunun üzerine Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle dedi: ما أسأتم في الرد إذ أفصحتم **“Siz bana kötü bir cevap vermediniz. Zira doğruyu söylediniz. Kesinlikle Allah'ın dinine ancak (dinden taviz vermeksizin) bütün yönleriyle kuşatan yardım edebilir...”**]

** El-Lisan 19 / 192: “Şüphesiz bizler, biri Yemame, diğeri Semave olan iki yer arasında konuşlandık. Hepsi birleşik bir sudur.”

2- Şöyle dedi: [Sonra Evs ile Hazreç kabilelerinin buldukları yere gittik. Ve oradan kalkmadan onlar Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e biat ettiler.

Ali şöyle dedi: Sonuna kadar sabır ve metanet gösterdiler. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem de Ebu Bekir'in Arap kabile soylarını bildiğine çok sevindi.

Şöyle dedi: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem çok geçmeden çıkıp Ashabının yanına gitti ve onlara şöyle dedi: فقد ظفرت اليوم أبناء ربيعة بأهل فارس، قتلوا ملوكهم واستباحوا **“Allah'a çokça hamdediniz. Bugün Rebia oğulları, Farsların ülkesini alıp hükümdarlarını öldürdüler, askerlerinin kökünü kazıdılar ve benim sayemde muzaffer oldular.”**

Şöyle dedi: Bu hadise Zikar yanındaki Kurakir mevkiinde vuku buldu... Bu, gerçekten garip bir hadistir. Ancak nübüvete, güzel ahlaka ve yüksek fazilete, aynı zamanda Arap edebiyatına ilişkin delilleri içerdiği için bunu buraya kaydettik. Bu olay, başka yoldan da şu şekilde rivayet edilmiştir: Müslümanlarla İranlılar savaşırken Kurakir'de birbirleriyle karşılaştıklarında -ki burası Fırat nehrine yakın bir yerin adıdır- Müslümanlar, Muhammed

Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in adını kendilerine parola yaptılar. Bu sayede İranlılara galip geldiler. İranlılar, bu savaştan sonra İslam'a girdiler.

İmam Muhammed İbn Ömer el-Vakidî, Aleyhissalatu ve's Selam'ın davette bulunup kendini arz ettiği kabilelerin durumunu detaylıca incelemiş ve O'nun kendini Beni Amir, Gassan, Beni Fezare, Beni Mürre, Beni Hanife, Beni Süleym, Beni Abs, Beni Nadr İbn Havazin, Beni Sa'lebe İbn Ukabe, Kinde, Kelb, Beni Haris İb Ka'b, Beni Uzre, Kays İbn Hatim kabilelerine ve diğer kabilelere arz ettiğini anlatmıştır. Bu konuda anlattıkları gerçekten detaylı ve uzundur. Biz de burada ancak bize gerekli olan kısımlarını naklettik. Hamd ve minnet Allah'adır. İmam Ahmed şöyle dedi: Bize Esved İbn Amir riayet etti, bize İsrail Osman'dan yani İbn Muğire'den, o da Salim İbn Ebi Ca'd'dan, o da Cabir İbn Abdullah'tan şöyle dediğini haber verdi: Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem, "Arafat'taki" vakfe yerinde kendini insanlara arz ediyor ve şöyle diyordu: هل من رجل يحملني إلى قومه فإن قريشا قد منعوني أن أبلغ كلام ربي عز وجل؟ **"Beni kavmine alıp götürecek bir kimse yok mudur? Çünkü Kureyşliler, Rabbim Azze ve Celle'nin kelamını tebliğ etmeme engel oldular."**]

Tüm bunlardan açığa çıkmaktadır ki Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, İslam'a davet etmeden kimseden nusret talebinde bulunmuyordu. Şayet İslam'a icabet etmez ise ondan nusret talebinde bulunmuyordu, Dolayısıyla Kureyş'in liderleri İslam'a icabet etmediler ve bu yüzden de Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem onlardan nusret talebinde bulunmadı.

Kardeşiniz

Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 26 Cumade'l Üla 1443

M. 30/12/2021

Cevaba, Emir'in (Allah onu korusun) web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/4208/>